

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény

Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése, Ide küldendők az előfizetési díjak nyilvánterék és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számíttatnak.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:

Égész évre 4 ft.
Fél évre 2 ft.
Negyed évre 1 ft.
Egyes szám ára 10 kr.

Hirdetések elfogadtatnak:

Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben: Schalek H., Dukas M., Oppelik A., Daube G. L. és társánál és Herndl. Brnben: Stern M.

Nyilvntér petitsorra 10 kr.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« sat. hivatalos közlönye.

A szederfa termesztés és selyemhernyó tenyésztés.

(Folytatás.)

A megvetést követő kora tavaszban a csemeték közül az élősövénynek szántakait a föld színétől 3—4 ujjnyira visszametszük, hogy hajtásai annál jobban szétágazzanak; a fákká nevelni szándékoltakat pedig töben levágják, hogy gyökérzetük erősebb és egyenesebb vezérhajtást növesztthessen.

A következő év tavaszán a magágyból a már két éves csemetéket kiszedjük, oldalágait letisztogatjuk, gyökérzetüket a szokásos módon, nem fultágosan, visszavágjuk és azután az élősövénynek szántakait állandó helyükre, a fáknak szántakait pedig a faiskolába ültetjük. Mindkét hely talajának rigóhrozásáról (forgatásáról) már előző őszzel gondoskodunk.

Sövényalakítás céljából legcélszerűbb a csemetéket két sorba ültetni. A sorok egymástól fél méternyire legyenek, s azokban a csemetéket mintegy 30 cmnyire álljanak. A lombzat szabadabb fejlődhetése, szétágazhatása és a kerítésen való áthatolás megnehezítése céljából a szomszédos sorok csemetéit egymással rézsutosan álljanak.

A faiskolában a csemetéket egymástól egy méter távolságban oly mélyen ültetjük, a mily mélyen a magágyban voltak; kiülte-

tésük után pedig 3—4 szemre visszametszük azokat.

Az ily módon kiültetett csemeték fákká való nevelését július hó végén kezdjük meg, a midőn is a legerősebb és legegyszerűbb hajtásait törzsnek meghagyjuk, a többit pedig lemetszük. A következő években a metszés június havában történik. Ekkor különösen arra ügyelünk, hogy a vékonyabb oldalhajtásokat a törzs vastagodásának érdekében, 2—3 ujjnyira a törzstől, a vastagabbakat pedig közvetlen a törzs mellett vágjuk el.

Az ily módon nevelt csemetéket a hatodik évben, vagyis akkor, midőn törzsük vastagsága a föld színétől egy méter magasságban 4 cm. átmérőjű, a faiskolából állandó helyükre kiültetjük. Tartalék-faiskolát azonban mindenkor tartunk magunknak, hogy kihalt fáinkat onnan pótolhassuk.

A szederfák kiültetésénél ugyanolyan eljárást követünk mint a gyümölcsfáknál. Állandó helyeül választunk egy külön, déli vagy délkeleti fekvésű területet, s ott azokat, egymástól 5 méter távolságban, ötös sorrend szerint rendezzük. Lehet a fákat országutak mellé és szántóföldekre a mesgyék szélére is kiültetni.

Sokkal tanácsosabb azonban a szederfákat élő sövénynek nevelni, mert ezzel kettős célt érünk el: gazdaságunkat bekerítjük és könnyen hozzáférhető leveleket kapunk.

Ilyen élő sövényről mégis csak azon területeket vegyük körül, melyekhez háziállataink nem férhetnek, különben azok leveleivel selyemhernyóinkat nem táplálhatjuk.

A selyemtenyésztésre nagy fontosságu a szederfáknak a levelezés után történő megmetszése és azok bizonyos időközök után való csonkítása. A levelezést követő megmetszés abban áll, hogy minden ágon a múlt évi hajtást fölkeressük és azon 2—3 szemet meghagyva, levágjuk. Ilyen mértékkel a levelektől megfosztott ideai hajtások eltávolíthatóak, a fák július hó végére kilombosodnak.

A csonkítást a fiatal fákon állandó helyükre való kiültetésük után a 3-ik évben, az idősebbeken pedig 8 évi turnusban, mindenkor a téli hónapok alatt, eszközöljük. Ilyenforma visszametszéssel dusabb lombzatot nyerünk és évenként tüzelő anyaghoz is jutunk.

A csonkításnál főleg arra ügyelünk, hogy az ágakat ne baltával, hanem fűrészzel távolítsuk el és ne közvetlenül a törzs mellett vágjuk le, hanem attól legalább félméternyire, vagyis ott, a hol az ágak vastagsága már 8 cm-nél több. Az ágakat először alulról fölfelé, azután fölülről lefelé, rézsut, egymással szemben fűrészeljük. Az ágak leesése után a vágások felületét lesimítjük, széleit éles késsel legömbölyítjük, hogy az ejtett sebek minél

TÁRCZA.

Kellemes családás.

— Irta: Solti Vilma. —

(Folyt. és vége.)

De alig, hogy megköszönhette volna e figyelmesseget, már anyja szólt: »Köszönöm hadnagy ur, ön igen szeretetreméltó! A nagymama kedvenc virága, odaadjuk neki, ha hazamegyünk, addig majd én gondjait viselem. Adjad csak ide Mariska, jobb helyen van nálam. A hadnagy ur majd rossz néven nem veszi? ... A zenekar éppen rákezdett egy fess keringőre és azzal vége szakadt a kellemetlen epizódnak. A fiatal pár egyszer körül tánczolta a termet, egy kis sőtát lett a nagy embertömeg közt, míg aztán sikerült nekik, egy mellékhelyiséget elérni, hol néhány percig zavartalanul beszélhettek. »Nem fél a zivatartól a mit majd előidéz e szökése én velem?«

Nem félek semmitől, ha tudom, hogy helyesen cselekszem. Tudta, hogy most bekövetkezik a katasztrófa — de majd tisztázza a helyzetet — tehát legyen! »Tegnap este kétszer akartam önnel valamit mondani. Először hiányzott a bátorságom, másfelizben meg zavartak ... Miután most sincs sok vesztési való időnk, kérem, mondja meg ... hiszen ön már régen tudja, hogy szeretem Mariska és ... »Es?« ... »Remélem, hogy viszont szeret!« »Reméli és mégis?« ... »... és mégis hallgattam máig?« Igen. Oly sok mindenfélét kellett előbb rendeznem, nagy elhatározásaim voltak.

»Benyújtotta nyugdíjaztatási kérvényét?« ... Honnan tudja?

»Nos ön elég érdekes személyiség, sokat beszélnek önről. — Tehát mégis igaz?« ...

Kérdésének hangja nem valami biztató. Egy látszik jogosult volt félelmem ...

»Milyen félelme?«

»Hogy ön is, mint a legtöbb nő, csak az egyenruhában volt szerelmes és nem a férfiba, a ki hordja, s ha leveti, elveszti minden értékét!«

Ugyan — hát annál becsesebb lenne előttem és csak sajnálnám lelki kínjait az elhatározásánál.

Igen Mariskám, már hónapok óta vannak lelki küzdelmeim, hogy öreg jó nagybátyám kívánságát teljesítve — kilépjek — vagy az ön kedvéért nem maradjak-e a hadseregben?

Mariska elszomorodott, — milyen nehezére esett mindent megvallania, még most is, egy soha sem említett nagybácsit is szerepeltetett ... »Elképzelhet magának egy életet egy civilizista oldalán, távol a nagyvárostól?«

Hogyne, sőt — ha szeretem ...

»És ha szülei nem egyeznének bele?«

»Ha belátom, hogy szüleimnek igazuk van, vérző szívvel lemondanék; de az nem zárja ki ki azt, hogy hű nem maradjak ahhoz, a kiért egyedül élnem érdemes ...

Mariska zemei könnyekkel teltek meg. Balogh örömtől sugárzó arcczal kérdezte: »Mit jelent ez Mariska?«

»Azt, hogy én ép oly szegény vagyok mint maga — oh én mindent tudok — nem kell semmit sem titkolnia előttem, — a mama mindent tud!«

»Tehát sikerült, — a mama mindent tud! nevetett Balogh. Azt is, hogy lovaimat, kocsimat« ...

»Igen, és most a butorzat kerül sorra, a lakás fel van már mondva« ...

»És most egy új élet kezdődik, egy komoly, felelősségteljes — mert öreg nagybátyám sokat betegeskedik és még életében szeretné a helyén a helyén látni egyedüli örökösét.«

»Hogyan — Feri?« ...

»Tudja azt is a mama?« ...

»Mert különben megmondhatjuk neki, mi ketten. Most már csak megértjük egymást! Még holnap megkérem a kezét.«

Közeledő lépések félbeszakították a beszélgetést. Vissza mentek a tánczerembe, a hol már elébük jött, öt keresve, Mariska mamája. Korholó tekintete daczára is boldogan egymáshoz simultak a szerelmesek. Egy gunyos mosoly vonult át Balogh arcán, mikor meglátta az ibolyát az ügyészné kezében. »Viszontlátásra holnap nagyságos asszonyom! Most hi a közelesség, — még most utolsó perczen. A viszontlátásig!«

»Arrogáns egy ember.« »Mi ketten, majd csak otthon számolunk le egymással,« mondotta halkabban a mama.

Mosolyogva mondta a leány:

»Anyám, ne haragudj, tévedsz! Csak azért lép ki a szolgálatból, hogy átvegye birtokai kezelését.« ...

Miért nem mondta hát ez a borzasztó ember ezt mindjárt? — Hiszen mindig mondtam, hogy csak Balogh volna legkedvesebb vóm ...

hamarabb beforranak és a víz a vágásokról könnyen lefolyhasson.

A szederfákat bujtás és dugványozással is szaporíthatjuk. A tenyésztésnek ezen módjai azonban nem ajánlhatók, mert nagy fáradsággal, idővesztéssel és kockázattal járnak.

Végre ismerni kell még a selyemtenyésztőknek a szederfák belsegeit és azoknak orvoslási módjait. A betegségeket vagy elősdi növények, vagy állatok okozzák, vagy pedig magunk idézvük elő azzal, hogy a fát metszés alkalmával megsebezük. Ezen utóbbi esetben legtanácsosabb a megsebzett ágak levágása, hogy meghagyásukkal az egész fának létét ne kockáztassuk.

A leggyakrabban előforduló betegségek:

1. A fa kérgének lehántásából származott sértések. Ha a kéreg körös-körül le van hántva, a fa okvetlen elpusztul, ellenben ha az egyik oldalon maradt kéreg, mely a fa tetéjéig nincs megsértve, akkor a baj még orvosolható. Ebből a czélból az általában ismert faviaszt kenjük kívánt nagyságu vászondarabra, melyel a fát a megsebzett helyen bekötjük, s e kötést mindaddig ott hagyjuk, míg magától leesik.

2. A törzsből és a faágakból eredő nedv kifolyás. Gyors orvoslást kíván, mert hamar tönkre teszi a fát. Gyógyanyaga és gyógymódja ugyanaz mint az előbbi.

3. Az elősdi növények, különösen a sárga és szürkésfehér színű mohák okozta satnyulása a fának. Ennek a bajnak az orvoslására öntsünk össze 10 l. vizet, 4. l. dohányforrázzal és 3 kgr. oltott mészszel s mázójuk be a fának mohák által megtámadott részéit.

Míg a selymerek petéikből a hernyók télen át semmiféle melegnél sem kelnek ki, addig azok embryói a tavaszi csekély meleg beálltával rohamosan fejlődnek. Ezt az időt legbiztosabban az eperfa rügyezése mutatja, a mi hazánkban legtöbbször április hó közepére esik. Ilyenkor halaszthatatlanul elő kell készíteni selym-petéinket a kiköltésre, annál is inkább, mert behizonyított dolog, hogy a korai költés jobban sikerül mint a késői. A mi természetes is. Gondoljunk csak a gyenge levelekre, melyek már magokban is a felsikert biztosítják, de meg arra, hogy a tenyésztést a nagy hőség beállta előtt már befejezhetjük.

A peték kiköltéséhez élenyus levegő, lassan emelkedő hőmérsék és csekély mennyiségű nedvesség kívánatik. Észszerű módon a petéket csak úgy költethetjük ki, hogy egy kis szoba levegőjének hőmérsékletét fokozatosan emeljük.

B. A.

(Folyt. köv.)

Muraközi hegyvidéki vizsgák.

I.

A muraközi hegyvidéken szervezett állami elemi iskolákban július 2. és 3-án tartattak meg az évről vizsgák a hatóságok és társadalom meglehetősen érdeklődése mellett.

Megjött a vizsgákhoz dr. Jankovich László gróf Zala-vármegye főispánja, Orosz Pál, a közigazgatási bizottság tagja, dr. Ruzsicska Kálmán, kir. tanácsos, tanfelügyelő, Kolbenschlag Béla, csáktornyai főszolgabíró, Margitai József, állami tanítóképző-intézet igazgató. A vidékiek közül báró Knezevich Viktor, birtokos, Rittmüller Armin, uradalmi főerdész, a hegyvidéki iskolák gondnokai, előjáróságai, számos szülő s a hegyvidéki tanítói.

Stridón az előjáróság, lelkészek s tanfelügyelők nevében Danitz Sándor igazgató fogadta meglehetősen szép diadalpompával a főispánt és a vele érkező vendégeket.

A főispán buzdító válasza után a stridói, délután pedig a rácz-kanizsai áll. elemi iskola növendékei mutatták be előmenetelüket.

Ugy ezen, valamint a második hegykerületi és királylakai áll. iskolákban a növendékek szabatos feleletei, a magyar nyelvben tanúsított haladásuk, lelkes szavataik és hazafias dalak az egész közönséget mélyen megindították.

Az ünnepélyek alatt a főispán és tanfelügyelő ismételtén intéztek buzdító beszédeket a szülőkhöz, tantestületekhez és növendékekhez.

A magyar nyelv tanításában és tanulásában kitünő tanítóknak és tanulóknak a vallás- és közoktatásügyi miniszter, a vármegye törvényhatóság, a nemesi pénztár választmánya és több lelkes tanúgybarát által adott jutalmak osztottak ki.

A festői fekvésű Rácz-Kanizsán, vidám zene hangjainál ünnepi ebédhez gyűlt a lárság, mely hazafias pohárköszöntőkkel méltatta a szép nap nagy jelentőségét. Dr. Wlassics Gyula, vallás- és közoktatásügyi miniszterhez pedig, ki nem csak Zala-vármegye szülője, hanem a muraközi hegyvidéket magában foglaló kerületnek képviselője is, üdvözlő láviratot intézett, melyre a miniszter meglehetősen hangon válaszolt.

II.

Muraköz hegyvidékén fekvő áll. iskolákban július 2-án és 3-án tartattak meg az évről vizsgák nagy ünnepélyességgel, a magyar tanúgy sikerét megülő, nagyszámú s ritka vendégeket magába foglaló hallgatóság előtt, s mondhatjuk az embert már ával ragadó gyönyörű eredményre.

Július 2-án reggeli 9 órakor érkezett Zala-vármegye főispánja — saját négyes fogatán — nagyszámú kíséretével, tarack durrogása között — először — Stridó városába, hol Danitz Sándor igazgató-tanító lelkes szavakkal üdvözölte a város elején felállított diadalívvel, a város előjárósága, közönség és sorfalat képező gyermekeseg kitörő lelkesedése közepett. O Meltósága köszönő szavai után a bemutatások következtek; majd megtekintette a feldíszített várost. A gyermekek osztályaikba elhelyezkedése után pedig, a feldíszített — női kézimunkát és iparkiallást magában foglaló — vizsgaterembe vonult a vendégekkel együtt. Jelen voltak: dr. Jankovich László gróf, főispán; dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanácsos és tanfelügyelő; Orosz Pál közigazg. bizottság kiküldöttje; Kolbenschlag Béla főbíró, gondnoksági elnök; Margitai József képezdei igazgató; br. Knezevich Viktor; Ivkó János plébános; az ottani és szomszéd iskolák gondnokai; számos vidéki vendég, tanító és nagyszámú érdeklődő szülő.

A hat osztály lehetőleg összeszorított vizsgálat — az idő rövidsége miatt, dél felé befejeződött. A nagyszámú hallgatóságot a gyermekek gyors, szabatos felete, szavata és éneke folyton lekötötte, a miért is legnagyobb leltésésének adott kifejezést. Dícső nyilatkozatok teteltek az ipartárgyakról.

Megható és varázsló szavaival köszönte meg a kir. tanfelügyelő az iskolai hatóság s tanítósnak nevében a főispánnak a tanúgy iránti mély érdeklődését, nem kimélve időt, fáradságot, hogy e magaslatos hazafias ünnepet személyes megjelenésével emelje. Majd a megye főispánja mondott köszönetet a kir.

tanfelügyelőnek törhetetlen fáradozásáért, a magyar kultúra ápolásáért, a tantestület elismerésre méltó működéséért, s igére, hogy érdeklődni fog mindenkor Muraköz tanúgye iránt és szívesen eljön máskor is.

A kir. tanfelügyelő a nemesi választmány által felajánlott jutalmat, — a hiteltanító pedig a zágrábi érsek által ajándékozott imakönyveket és szt. képeket osztotta ki a stridói iskola jeles szorgalmu növendékei között.

Ugyanitt adta át a kir. tanfelügyelő gyönyörű beszéd kíséretében a Miniszter ur által, a sikeres magyarnyelv tanításért az 50 ft jutalmat Danitz Sándor igazgató-tanítónak; a ki e magas kitüntetést rövid beszédben megköszönte. Több vidéki tanító is itt nyerte a nemesi választmány általi megjutalmazását.

Mindezek után bucsut vett az egész lárság és a kellemes fekvésű Rácz-Kanizsára hajtattak ebédre, a mit számos szellemes felköszöntővel fűszereztek. Többek között felköszöntő mondatolt: dr. Wlassics Gyula közoktatásügyi miniszterre, kit sürgönyileg üdvözöltek: főispán urra; kir. tanfelügyelőre; a közg. bizottság képviselőjére stb. stb.

Ebéd után megtartattak a rácz-kanizsai áll. isk. vizsgái a szabadban, fentírt sikerrel. Onnét a főispán kíséretével Mura-Szt-Mártonba s innen Csáktornyára hajtattak vissza.

Másnap, július 3-án a királylakai, majd pedig Muraköz egyik legszebb pontján fekvő — határvárosi áll. iskoláknál tartattak meg, főtiszt. Gasparlin Mihály, Rittmüller Armin főerdész s több vendég csatlakozásával az igen szép sikert felmutató vizsgálatok.

Felédhetetlen emlékek hátrahagyása s O Meltósága azon ígérete mellett, hogy ismét szerencsétlen e vidéket, egész kíséretével a szomszédos Stajberban fekvő Fridauba hajtattak pihenőre és ebédre.

X. Y.

K Ü L Ö N F É L É K .

— **Kérelem.** Lapunk f. hó 1-ével a XIV. évfolyam 3-dik negyedébe lépett; ez alkalommal tisztelettel kérjük azon t. előfizetőinket, kiknek előfizetésük lejárt, azt megújítani, a kik pedig előfizetési díjakkal hátralékban vannak, azt mielőbb beküldeni szíveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében fennakadás történjen. Tisztelettel

a kiadóhivatal.

— **Gróf Festetics Jenő** O Meltósága e hó 10-én zala-ujvári kastélyából a déli vasúttal külföldre utazott.

— **Nagy zivatar** vonult végig vidékünkön e hó 4-én, mely Csáktornya és Pólsztrau között s Mozsanczennél a vasúti síneket 400 méternyre elvitte s a pályatestet annyira megrongálta, hogy a vonatközlekedés egy fél napig szünetelt. A vasúti igazgatóság dícséretre méltó buzgósággal 500 embert és 3 kavicszállító vonatot állított munkába, minek folytán sikerült 5 óra alatt rendbe hozni a pályatestet. Csáktornyan csak az éjjel utáni I órai gyorsvonat és a reggel 6 órai postavonat vesztelt d. u. I óráig, a mikor a Budapest felől jövő gyorsvonat tovább vitte a nagyszámú utast. — A zivatar a gazdáknak is sok kárt okozott. A beérkezett tudósítások szerint a jég elverte Bánffy és Grádicsák hegyet mintegy 10%-nyira. Volt jég Uj-Udvaron, Vizi-Szt-Györgyön, de nem sok kárt tett. — Stridóról írják, hogy ott s vidékén óriási vihar dühöngött

hó délután 5 és 8 óra között. A zivatar nyugatról keletre vonult, először a nagy szél tett károkat, ezt záporral vegyest galambtojás nagyságra jég lokoza, később pedig valóságos felhőszakadás egészítette ki. Villám-villámot ért. A szt. Jeromos templom, százados jegyve fenyő díszét is — 146 m. átmérő 79 m. magas — darabokra hasított. Két óles szilánkok 100—200 méter távolságra lökettek. Beütött házakba, fába; emberélet nem veszett. A hegyekről leömlő ár Stridót és a völgyekben levő falvakat, kerteket, réteket stb. egészen előlőtte. A hidakat, kisebb tárgyakat magával ragadta s az utakat majdnem járhatatlanná tette. A szép természettel kecségető szőlőkben óriási a kár. Az aratás előtt álló gabonát egészen leverte. Sokkal nagyobb a kár a nyugatra fekvő Stajerben, hol egyes helyeken, mindennemű termést megsemmisített.

— **Muraköz** alsó vidékéről értesítenek bennünket, hogy az orehoviczai és podbeszti aratók megtagadták gróf Festetics Jenő szt.kereszti majorjában a munkát. Az uradalmi tisztség akként segített magán, hogy más majorokból hozatott saját erőt, részmint napszámókat s így az aratás minden baj nélkül folyik. A félre vezetett nép egyike a legszegényebbeknek s aratás nélkül a télen nem lesz kenyere. Hogy ki vitte rá a népet a sztrájkolásra daczára annak, hogy az uradalom elég tisztességesen fizetett, még nem lehet tudni.

— **Hatósági rendelet.** Mint értesülünk, rendelet adatott ki, melyben a marháknak a járdára való bocsátását pénzbirozság terhe alatt szigorúan megtiltatták. Akár közegészségügyi, akár tisztasági s szépművészeti szempontból vizsgáljuk e rendeletet, csak örömmel üdvözöljük azt s melegen ajánljuk a városi közegeknek a rendelet erélyes végrehajtását.

— **Halálozás.** Özv. Szy Sándornét és családját súlyos csapás érte, a mennyiben veje, Forster Béla huszároronagy f. hó 7-én Budapesten a dr. Schwarzer-féle gyógyintézetben 47 éves korában elhunyt. — Béke hamavira!

— **A csendőrség itt marad.** Többször volt már szó lapunkban arról, hogy a helyben állomásozó csendőr-állományt lakásbirozság miatt Dráva-Vásárhelyre helyezik át. Mint most értesülünk, ez az ügy végleg akképp oldatott meg, hogy a régebbi szándék megváltoztatásával a csendőrség továbbra is Csáktornyan marad.

— **Évzáró vizsgálat.** Junius hó 30-án tartatott meg a mura-szerdahelyi állami iskolában az évzáró vizsgálat. Az ezt megelőző isteni tiszteletlen a gyermekek magyar énekekkel dicsérték az Istent. A vizsgálaton Szmodics Viktor alsó-lelvidi főszolgabíró s gondnoksági elnök elnökölt, ki a mura-szerdahelyi állami iskola gondnokságának egybefűlt tagjaihoz s a szülőkhöz lelkes hazafias beszédet intézett. Először a leányok vizsgálatát tartották meg. Riedl Ilona tanítónő igazán derék munkát végzett. Buzgó, odaadó működésének meg is volt az eredménye. Mindenkit meglepetek a szép magyaros feleletek. Ezután a fiúk vizsgálatát következett; melyen Kaczun Ignác tanító mutatta be egész évi működésének szép eredményét.

— **Szerencsétlenségek.** A hegyekben m. héten leesett Ziegler Kálmán kir. közjegyző bérése a takarmányos szekérről s belső sérülés folytán 2 nap múlva meghalt. — Vugrinicsics buzási lakos 5 éves fogadott leányának ruhája nagymosás alkal-

mával e hó 3-án d. e. a kattan tüzétől meggyuladt. A szegény kis leány oly súlyos égési sebeket kapott, hogy az nap éjjel meghalt. — Hídeghelyen (A-Zabanez) a villám beütött Tkalcsicz Linka urhölgy házába. Az épület tüzel fogott s egészen leégett. Emberéletben azonban kár nem esett.

— **A déli vasut személytarifái.** A cs. és kir. szabadalmazott déli vasutársaság új személytarifát fog legközelebb életbeléptetni és az erre vonatkozó tervezetet már be is terjesztette a két kormányzat jóváhagyás végett. A tarifareform legfontosabb pontja az a rendelkezés, hogy a szabad podgyász-súly jövőre nézve megszűnik. A távolsági forgalommal az egyszeri menetre szóló viteldíjakat leszállítják, ellenben a menettérti jegyek árát felemelik.

— **A légrádiak** megdöbbenő s e mellett lélekemelő jelenetek voltak szemtanúi. A volt felső rév alatt, a malmoknál sok apró gyermek fürdött, köztük a 7 éves Neusinger Gyulácska is. Ezt az ár elsodorta s már mindenki azt hitte, hogy odavetett. De szintén közelben levő 16 éves testvérbátyja öltözetesen utána ugrott és még jókor kimentette.

— **Budapest—Páris.** Ez a című egy igen érdekes társas kirándulási vállalatnak, amely az 1900. évi párisi világiállításra való tekintettel alakult. Az előttünk fekvő prospektust aláírták: Dr. Molnár Viktor és Bárdossy Jenő miniszteri osztálytanácsosok, dr. Várady Antal és Sturm Albert írók, K. Jónás Odón és Urány Imre országgyűlési képviselők, dr. Gerenday György és dr. Barthos Andor miniszteri titkárok, dr. Kovács Gyula kir. tanácsos, dr. Schubert Emil I. bíró, Igmány Mihály biztosítóművezető főhivatalnok és a vállalat tervezője Somogyi Nándor mint igazgató. A prospektusból kiemelendő a következő: A részvételi jegy ára 250 forint, a kirándulás tartama 14 nap, a párisi tarlózkodásra magára 8 nap esik. A vállalat, mely jövedelmének jelentékeny részét a vallás- és kereskedelemügyi miniszternek kulturális czélokra rendelkezésre bocsátja, a résztvevők teljes szabad utazásban, kényelmes lakásban, uri ételmezésben és mindenféle szórakozásban részesíti és minden szükségleteikről annyira gondoskodik, hogy a részvételi jegy mellett egyéb kiadásuk alig lehet. A prospektusnak legérdekesebb része az, hogy a részvételi jegyekre már e hóban megkezdhető a részletfizetés, még pedig havi 8 forint részletekben a Budapest Belvárosi Takarékpénztárnál. *Csáktornyan élőjegyzéseket elfogad és részletes felvilágosításokkal szolgál Fischel Fülöp (Strausz Sándor) könyvkereskedése.*

— **Talált hulla.** Junius 28-án d. u. a Mura parton Gyertyános határában egy megcsontított ferfi-hullát találtak az arra járók. A hulla egyik alsó lábára s egyik karja, a másik kézen pedig a hus egészen hiányzott, s csak a csont volt látható. A hulla állítólag azonos az ezelőtt 2 hóval ellúnt Orlay Imre cserencsóczi tanítóval. Hogy bünlény forog-e fenn vagy szerencsétlenség; a vizsgálat lesz hivatva megállapítani.

— **A magyar regénytár** 17. és 18-ik füzetét küldetett be hozzánk. Tartalma: Carmen Sylva: Házasság szerelem nélkül című regény. A regénytár egy-egy füzeté csak 15 kr. Illusztrációi szépek. A regénytár érdeme a pártolásra. Megjelenik: Budapesten, »Könyves Kálmán« magyar irod. és könyvkeresked. részvénytársulatnál.

— **A Balatoni-Muzeum-Egyesület megalakulása.** A Balatonvidék kulturális haladásának nem utolsó tényezőjévé lehet az az egyesület, a mely, intelligenciánk egy lelkes csapatának buzgalma következtében, a keszthelyi városház nagytermében múlt vasárnap megalakult. A Balatoni-Muzeum oly intézmény, a mely, a Muzeum-Egyesület szakszerű vezetése mellett, ugy a magunk, mint az idegenek látkeoztatására szolgáló oly állandó közkiállítás képez, a mely a Balatonvidék történelmét, földrajzi, tájrajzi, természetrajzi, néprajzi és hazai ipari viszonyait tárja elő. Az alakuló közgyűlés az előadottak után egyhangulag elhatározta a Balatoni-Muzeum-Egyesület megalakítását s ugyancsak kimondta általános helyeslés között, hogy az egyesület székhelye Keszthely s a megalakuló Balatoni-Muzeum e székhelyen legyen. Az alakuló közgyűlés a rendes tagsági járulékot évi egy forintban, az alapítványi díj minimumát 20 forintban állapítja meg. A végrehajtó bizottság tagjai lettek: Beck Sándor, dr. Burany Gergely, Csák Árpád, dr. Csanády Gusztáv, dr. Dunst Ferencz, Hencz Antal, Huszár Károly, Imrik János, Lénárd Ernő, dr. Lovassy Sándor, Nagy István és Takács Imre, olyan meghatalmazással, hogy a bizottság önmagát a szükséghez képest kiegészítheti s azon megbízással, hogy az alapszabály-tervezetet dolgozza ki, a taggyűlést indítsa meg, s az alapszabály-tervezet elkészülte után az első rendes közgyűlést hívja össze s az alapszabály-tervezetet elfogadás végett annak mutassa be.

— **A „Magyar Nemzet Története“**-ből, most a 65-ik füzet érkezett hozzánk. A II. Rákóczy-féle fölkelésnek rendkívül érdekes eseményeit olvassuk e füzetben; a kuruczvilág utolsó felvillanását az ő szövevényes politikai szereplőivel és hadi korypheusaival látjuk magunk előtt elvonulni. Szatmárig, hol a rég áhitozott béke hazai történelmünk egyik legeseménydusabb, de egyik legszomorubb korszakát is bezárja. (1711.) Jelen füzetünk külön melléklete I. József császárkirálynak az arcképe. A szöveg közé nyomott illusztrációk pedig a következők: XII. Károly svéd király, Heister Siegfried, Károlyi Sándor arcképe és aláírása, Harecz kuruczok és labancok között, Pálffy János, II. Rákóczy Ferencz aláírása, Nagy Péter orosz czár, Kuruczok, A majtényi fegyverletétel, Eleonóra császárné és III. Károly megerősítik a szatmári békét.

Szerkesztői üzenetek:

Légrád. Több közs. képviselő. Ujabb nyilatkozatunk már nem adhatunk helyet részint azért, mert az úgy már az elposványosodás felé tereltük, másrészt azért, mert a fogadatlan prokátorra történt hivatkozásnak majdnem leplezetlen zárószavai nem a nyilvánosság elé valók.

Szívesen helyet adunk a légrádi ünnepélyre vonatkozó korrigáló soroknak, ugyszintén az iskolások nyilatkozatának is, de most már miénk a szó, s ez az, hogy lapunkban ezt az ügyet befogadjunk nyilvánítjuk!

Stridó. Tudósít. Köszönöm! Jókora jött.

Légrád. H. A czikket erős politikai irányra miatt nem közölhetjük. Az érettségiről szóló kimutatást már más lapok hozták. Az elégia jó némi javítással közölni fogjuk. A t. példány meg. Híreket kérünk!

Felelős szerkesztő: **MARGITAI JÓZSEF** Segéd-szerkesztő: **ZRINYI KÁROLY.**
Kiadó és laptulajdonos: **FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR.)**

Sve pošiljke se tičuće zadržaja novinah, naj se pošiljaju na me Margitai Jožefa urednika vu Čakovce.

Predplatna cena je:

Na celo leto 4 frt
Na pol leta 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt

Izdateljstvo:

Knjižara Fischel Filipova kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

nahorvatskom i magjarskom jeziku izlazdeći društveni znanstveni i povučljivi list za puk

Izlazi svaki tijeden jedanokrat i to: vu svake nedelju.

Pojedini broji koštajē 10 kr

Obznane se poleg pogodbe 1 fal računaju.

Službeni glasnik: »Čakovecke Šparkasse«, »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«. i. t. d.

Mito.

Vu najzdavešnjih vremenih i gotovo vu svih naroda nahadjamo tragove tomu poroku. Već je vu naravi čovjeka, da se onomu, od koga ima nekaj očekivati, bilo dobro, bilo zlo, klanja se, da mu se prišmajhla i da ga za se predobiti kani. Gde nepomažuju reči, tam se próba činom, najmre sa darovima mitom i t. d. Vu nekih naroda je taj porok veći, vu nekih manji, kak je već duševno razpoloženje naroda i prema tomu, kak su péde suseda vu tom pogledu na njega delovali. Narod je jako sklon mitu vu aktivnom i pasivnom pravcu. Susedstvo Turkov i Grkov još je više vu njem razbudilo sklonost tomu poroku. Naš narod je i negda već i po sebi sklon, da rad daje i daruje, gde nemora da bude, on bo je srca milostivnoga, veledušnoga, gde vidi nevolju. A kad zna, da se radi o njegovoj lastovitoj nevolji, o njegovoj koži, onda se ova prirodjena mu svojstva još jakše razmahneju i on vu ime mita i milosti nosi vse, kaj mu pod ruku dojde, onomu, koji njegovim sudbinom odlučiti ima.

Mito, dotično podmičivanje, nije bilo ograničeno na jeden stalež. Davano je mito vsakomu, koji je imel bud kakovu vlast vu ruki, kak: (sudci i ješkoti), svećeniki, vlastelini, vlastelinski činovnici (službeniki), soldački oficiri, policisti, pak i sami negdašnji panduri vu vréme starih varmegijah.

Pri toj dobi, koji vnoji zoveju ljepom

i blagoslovljenom, bilo mito vu cvétu. Pláče varmegijske gospode bile su jako male, a moralo se je živeti gospodski. Trebalo je da hiža bude puna vsake fele stvarih, da se samo nikaj nenabavlja izvan hiže, ar to košta gotovih penéz, kojih je pri gospodi malo. Gospe vičšpanice (vicekomešice) sudinje i juratovice morale su se svojim načinom pobrinuti, da nigdar nemenjka nikaj, kaj je potrebno vu gospodskom gospodarstvu. Zato je trebalo vu donašanju mita vpeljati posebni sustav, uz koji bi nemoguće bilo, da bude jednog dara prirode vu hiži na pretek, a drugoga niti za vračtvu. To se je trebalo strankam, ponajviše seljakom (mužekom), na nos, kak se veli, obesiti, a onda je išla stvar vu redu. Te napatke delil je gospodski pandur, koji je stranki prijemal i dakak vu hitro zeznal, gdo je kaj donesel. Ako je stranka donesa prase (pajceka), a pri hiži ih bilo već dosta, dobila je stranka odmah od pandura lekciju, kojoj se morala s mesta odazvati: »Prase si donesel«, govoril je pandur na reč milostive gospe. »a kaj nam je prase? Imamo ih, da neznamo, kam bi žnjimi. Hibaj nazad dimo i povrni se s puranom, pak makar bili i dva purani, samo nek su purani! . . .«

Tak su se delili napatki, a mužeki su slušali. Po tih napatkih nosili su gospodi na premembu pajceke, purane, telice, ovčice, kokote (pévc), pišćence (piceke), jajca, maslo, divljačinu, ribu, im vse to treba pri hiži. Gdo je bil od gospode lakovneši i bezstram-

neši, taj je bolje pri tom profitiral. Nije se prošilo, nego se je izkalo i odredjivalo i zapovedalo, a stranka, siromaški mužek, moral je zmoči odkud god je bilo.

Jaj si ga onomu, gdo bi se podufal dojtji vu gospodsku hižu s kakvom molbom, a prez mita. Toga je pandur nemilostivo zepsuval i dimo odpravil: »Sim knam se prazen nedohadja! . . . Poberi se, odkud si došel i povrni se kak se pristoji!« Ali to su bili vu ono staro vréme vrlo rédkki slučaji, ar je vsaki znal, kaj se pristoji, kad ideš pred lice gospona sudca, ili drugog službenika.

Gdo je mito gospodi nosil, činil je to prez zazora javno, osvedocen, da je to dopušćeno.

I kesneše bivalo je dosta spodobnih dogodjajah, a gdo bi ih svih promotuval. Samo budem još jedno povedal. Veliki sudac, koji je služil vu blaženo doba pred četerdeset osme godine imal je vu sinlaksi pusta i nemarnoga sineka, komu je profesor na koncu godine objavil, da bu dobil »secundam« (drugi red.) Dečak se pobjoj za svoju kožu i da odvrne od sebe tu sramotu, vlovil je iz živade, koja se je nahadjala vu dvorišću gospodina obersudca, najvećšega i najtustšega purana, nakinčil ga na vratu i kreljuti svilnimi pantleki, onda ga na dugo zvezal za nogu i spređadjal ga za četirimi pajdaši svojemi po sredini varaša do profesorovoga kvartera, gde ga cifrasto izručil gospi profesorici, koja je vrlo milostivo pri-

Z A B A V A

Moja kći i moj imetek.

(Dalje).

Ali otec, otec! krikne Ružica, kak moreš sumjati o mojoj suzi! Ti dakle neveruješ, da ja ljubim Wellera. Otec veruj meni, Weller je dober, ti tak sam reces, da njega, kakti graditeljja čeka lepa budućnost.

To je istina, njegov otec, gosp. Weller valjan je čovek, dakle zakaj zapita gospa Pales — stojiš proti toj mladosti i nedaš. — — Dakle do besa nek ide za njega, ja njoj blagoslovim dve jezero forintu, ali nikak toliko, kuliko gosp. Weller hoće od mene, ako hoće tak, nek se pogodi.

Pak hoće i nam dosta ostati, ako njoj daš, kaj gosp. Weller hoće, reče gospa Pales. —

Od nas više nedam, odidite obedve.

Čovek vu tvojih godinah, dragi muž, neima toliko potrebah. Nasuprot reče gospou Pales: »Svaka nova godina donosi novih potrebah. Moje oči su sve slabše, treba mi očalje. Moje noge me nenose, kak predi, treba mi kočija, moji lasi opadaju, treba

mi je vlasulja . . . i stotinu takovih stvarih treba, za koje se mora na godinu izdati barem stotinka, kak nikaj. Ali ne smetaj me! Mladost more, da bude siromaška proti starosti. Zar njoj što treba, kaj je njoj dobroga obeda i dobre postelje, kada ima sve ostalo. Ali starost, sfarost. — —

Ti nisi tako star, dragi muž!

Oh stvar postane ozbilneša, kad mi ti počimlješ govoriti vugodno vu lice.

Hajde, da vidimo, počme loskavo gospa Pales. Očema se radi u ostalom, o tom, da malo stegnemo naze svagdašnje potrebe. Mi bi mogli odpuštiti jednoga slugu. — — — To je istina, tim bolje a i gorje, ja sem star, pak i oćem dobro poslužen biti.

Ti si ljeni, pak si sve deblješi, doćim bi bil svježi i zdraveši, ako bi se više gibal. Znaš, meni nije do toga svega, ali meni je do tvoje koristi. Mi bi mogli svaki den jednu hranu menje imeti.

Za nikaj to nećem, ja sem navćen k-bogatom stolu. — To je grēh otec, doda Ružica. Nek bude, ali je jako veliki grēh. Da vam prav rećem, ja nemorem, da dočekam poldan, a da predi u duhe nevidim jestvenika! pak onda se Bože moj kakove bi mi slastice priredila moja stara! Ja na-

vek govorim onak, kak je prav — pak tak i priznajem, da imam vnojo dara vu pravljenju poslasticah. Da da, odgovori gospa Pales, kojoj se laskalo, kaj ju je muž pohvalil, kakti dobru domaćicu, — ali kaj sledi za tim, ako budeš više jel, moreš lehko zbetezati, ti se tak odviše členiš. Nezdavnja ti je lećnik rekel, da ti to more škoditi, dićim škoditi, dićim kod umjereni je hrane — budeš li umjeren, biti ćeš svjež i miren, zadovoljen, bistre glave, da biti će i bolje dakako . . . dakako . . . to znači, kada bi ti bil pameten, ti bi moral hvaliti Ružicu, kaj hoće tuliko herbije, kajli hoćeš poduziti život na tom svetu, a osigurati spas daše na drugom svetu. Tatice, tatice! znaš reče Ružica. . . . Sad počne gospa Pallas slobodneše i sigurneše govoriti jer njoj se činilo, da muž popušća.

Znaš, dragi moj muž, ja tebe dobro poznam, ti imaš dobro srce, sve te sitnice, koje bi moral pregoreti, tebe bi usrećivale. Dakle odgovori, nebi li ti bil srećen, kada bi znal, da se žrtvuješ za rođenu si kćer?

U taj čas pojavi se snobok Ružica beži mu u susret i ga prime za ruku.

Izvolite dojtji, gosp. Weller, pridružite nam se. Moj Otec počel je popuščati.

jela dara od gospodina obersudca. Puran je vagal (zmehek bil) deset funti, a žufil se od masti kakti zrela kutina. Kada je bil konec školskoga ljeta, naš sinlaksista dobio je »primam« (prvi red) i izbavil se sramote. Kad se je zaradi toga došao zahvaliti profesor, pogladila ga gospa profesoricu po glavi i rekla je: »Da je bil puran samo još dva funta zmehekeši, nebi falila eminenција«.

Mimogred budi rečeno, da je taj puran bil morli odlučan po daljnji život mladoga discipulaša. On je vu školi od onda bolje napredoval i potlji postal tulikaj, kak i otec mu, obersudcem i valjanim čovëkom.

Nu vkanjuval bi se čovëk, koj bi mislil, da su mužuki nosili mito gospodi samo ondã, kad si ih trebali. Bilo je i drugih zgoda, gde su onim drugim načinom pokušali steći milost gospode. Ako je n. pr. došao na faru mladi kapelan, prez penez, prez pohižtva, znalo se je večkrat dogoditi, da su mu farniki napunili staju, kotec, kokošinjak, vu pelnicu dopelali po vëdro vina vu hambar hrane i t. d. Vse je to bilo vu nepovrnuti. Niti se je znalo, niti pitalo, odkud vse to? Dobri su ljudi imali tu prste!

I svoje svetovne gospode znal se je zmisliti puk, kad se je približaval veliki koji cirkveni svelek, nosili su sa svih stranah »milošće« vu hižu. Pred vuzmom — bila je takva navada vu vnuogh sudčijah — da je poslat vsaki selski birovi i bogateši starešina gospodinu sudcu jančeka ili kozicu za vuzmenu pečenk. Vnuogim su sudcim bečali jančeki čeli šereg vu dvorišcu.

Darovi, kaj su ih stranke davale svojim duhovnim i svetovnim poglavarom, imali su vu narodu vsake fele imena. Kada jeden o drugom govori, da je odnesel komu dar, onda na prosto veli »mito«. Same stranke zoveju to mito »milošća«, »jabuka«, a po nekih mjestih i »ljubav«, koje potonje, kad se o daru govori, čisto smëšno glasi. Tak vele, da je sudčev pandur pridostoga mužeka, dok je još na kolih sedel, pitãl, jeli je prazen došel? »Kak bi, bog s tobom« odgovoril je mužek »došel prazen?«. »Evo dopeljal sam »ljubav« tu vu šaragljama. Samo mi pomori, da ju spravimo vu kotec«. Ta »ljubav« bila je ljepi, tusti, ljetodni star

frišlin. I tak su nastanili »ljubav« (pajceka) vu sudčev kotec.

Ta manija davanja mita i milošća, (koje su dotičnici dakak navëk rado primali), tak je zavládala vu puku, da mužek prez toga niti nije išel vu gospodske hiže. Nije čudo, ako su se one kraj toga adeta napunile sa svakimi darovi do vrha. Nu ta navada bila je izvanredno veliki kvar siromaškog mužeka. Gdo nije imel sgoden dar pri hiži, moral ga je od drugod nabaviti. Je, bilo je već skrajnje vrëme, kada je kormanj izdal naredbu, kojom se davanje i primanje mita najoštreše prepovëda. Ali i potlji te naredbe još se je dosta kriomčarilo, dok nije stupil vu krëpost kazneni zakon, koji preglãšuje zločinom davanje i primanje mita vu javnom zvanju. Kraj oštroče zakona, kojim se ovo progonilo, nadjamo se, da mu je posëčen koren i da nikad više neće moći postati obćenitim zlom vu narodu, kak god je negda bilo.

KAJ JE NOVOGA?

— Prosimo naše poštuване predplatnike, naj nam vu novim pol ljetu predplatne zaostatke čim predi pošljeju i predplate ponoviju!

Dvorske vësti.

Nj. Veličanstvo stiglo je vu Ischl. Na banhofu dočekali i pozdravili Njeg Veličanstvo predstavnici mjestnih oblasti. Početkom buduće nedelje došla bude onamo i prejasna gospodja nadvojvodkinja Marija Valerija. — Nj. c. i kr. Visost nadvojvoda Rainer i nadvojvodkinja Marija uputili su se večera vu Baden, gde stanuje njihova gostinja, infantica Isabella španjolska.

Nadvojvoda Ferencz Ferdinand vu Londonu.

Prigodom vladalačkog jubiteja kraljice Viktorije bil je od zastupnikah stranskih dvorovah najviše odlikovan nadvojvoda Ferencz Ferdinand kakti predstavnik austro-magjarske monarkije. On je bil navëk na prvom mjestu stranskih zastupnikah. Kod svetčane povorke jahal je on neposredno

pred kočijom kraljice Viktorije izmedju kraljevića talijanskog i velikog vojvoda hessenskoga, ter je njegova impozantna ličnost vu opravi konjaničkog generala pobudila obća pažnju londonskog občinstva. Osobito su zadivili občinstvo dijamanti reda zlatnoga runa, kaj je kinčel prsa nadvojvode, medju ovim najvećši i najdragocëneši alem »stella d'Este« iz modenska hižne riznice, koji je uvršten vu nadvojvodino zlatno runo. Kod dvorskih obedah vodil je nadvojvoda Ferencz Ferdinand vsaki put ili samu kraljicu, ili princezu valesku k stolu. Kod svetčane gostbe vu palači Buckingham sedel je nadvojvoda Ferencz Ferdinand s desna kraljici, ter je izrekel prvu nazdravicu. Kod obiteljskog luncha vu Vindsoru nije bil nazočen ni jeden zastupnik stranjskih dvorova, zvun nadvojvode Ferencz Ferdinanda. Kod revue englezkog brodovlja vu Portsmouthu stajal je nadvojvoda Ferencz Ferdinand sa princem valeskim na zapovjedničkom mostu admiralskog broda »Viktorija and Albert.« Tu su manevrirala 162 najvećši taborski brodi englezke mornarice. Medju stranim brodovljem, kaj je prisustvovalo ovoj svetčanoj sgodi, bil je i austro-magjarski taborski brod »Wien«, izkinčen zastavama, a medju ovimi i preljepom austro-magjarskom zastavom, koju su darovale bečke gospodje. Kad se je admiralski brod primeknul našemu brodu, pozdravilo ga je burno klicanje naših mornarah. Nadvojvoda odzdravljal je mahanjem ruke našim mornarima i pozval je admiralški brod nekog mornara, čija je prsa resila srebrna kolajna za hrabrost. Na pitanje odgovoril je mornar, da je kolajnu (zelenciju) zaslužil kod poznate sgode »Albatrosa« na salomonskim otocima, gde no su divljaki navalili na naše mornare.

Vu londonskim vucicam pozdravljalo je občinstvo vsakom sgodom nadvojvodu Ferencza Ferdinanda i gospodu od pratnje mu: dvorskog nadmeštra grofa Auersperg-Trauna, komornika kapitana baruna Brauna i komornika grofa Majlatha. Kak god svakom sgodom, tako je i pri razstanku nadvojvoda Ferencz Ferdinand bil osobito odlikovan od kraljice i čeloga englezkoga dvora. —

Gosp. Weller nije dugo oklevãl, nego je počel koračiti proti gos. Palesu, koji mu počne živo govoriti: Upravo ste dobro došli! —

Vaš dolazak razsvetlil mi je pamet, ah, vi ste onaj, koj neima srca! Tako je, tako. Vas ljubi . . . ljepo. Zahvalno ste stvorenje, vi nju zato nečete, kajli vam ona donãša samo dve sto jezer forintih. — A ja, kada sam vzel tvoju majku Ružica, delãl sem sasvim drugač. Ona nije ni izdaleke imala kuliko ti imaš, pak ja nisam okljeval niti caska.

Ne okljevam ni ja, reče živakno mali gosp. Weller. Njegov otac je svemu tomu kriv, reče Ružica. On ndrži gotovo nikaj do penez, on mi je rekël vnuog krat, da bi me on vzel bez ikakvog miraza. Da bi njemu milije bilo, da nebi baš nikaj imela. — Da to je istina, odgovori mladi Weller.

Da da, to je istina, ali kak je vu srcu, reče gospa Pales.

Dakle ono nije istina, kaj ste predi govorili, gosp. Weller. Da istina je, da je glupo načelo, da se otcu žrtvuju za volju dece! —

Žrtvuju! krikne Ružica. Zar ja sve

hoćem od tebe, dragi otac. Kojekaj, reče gosp. Pales. Penezi nemoreju vu jednom vremenu vu dveh žepih biti. Ako njih tebi dam, izgubil sam, neznam li, ostaneju pri meni, to je jasno, kak sunce. Ali oče . . . vu tom imam ja posebne misli. Otac mora, da bude bogateši od dece.

A kaj je do toga, ako je bogateši? reče gospa Pales.

Na to ide vu reč gosp. Pales. Otac nesme nikad biti ovisan svojoj deci, i to već radi toga, da mu deca nebudu nezahvalnja. Ali oče! branila se Ružica, usudjuješ li tvrditi, da tvoje dobro srdašće protiviti se timi rečmi.

Da ti si me raztužil, dragi oče, verujem ti! ja verujem iskrenost tvoga ogrorčanja. Ali zakaj vi nas držite za čustvenu decu, čija su srca prepuna dobrih osenčanjah. Upravo radi toga neću, da vas pokvarim. Jeste li kada čuli Kazalištan komad (Kralj Lear), da taj isti komad vrlo je povučen za roditelje, koji decu imaju. Hoćete li znati o tom Kralju Learu. On vam je bil stara Bona, kojemu je sasvim pravo bilo, da se je onako s njim dogodilo. A što se tičalo gospodjicah čerih učinil je taj gospodin tako, da njim je zadnji groš dal, kak je to velika

pogreška bila. Šo njih je doškoro pokaral, da su losa srca, nestalo je i zahvalnosti, pa je siromak najposle veoma kuhavno živil. Pošto je meni puno do toga stalo, da se naša dobra svojstva i nadalje uzdrže, nećem, da se lišim imetka radi vas. Kako vas nebi izvrğavao na posti, ali neprigovarjate! To je gotova stvar.

Gosp. Weller, nastojte sklonuti vašega oca, da odustane od svojega zahteva. — Vnuog je leži ne potrebuvali tri stotina jezer forintih, nego ih izbrojiti. Ružica primetne zabrinuto, ako mu ne ide za rukom skloniti svojega oca, onda me neljubi, a vu tim slučaju netreba se niti žalostiti nemami sebinjače! vikala je gospa Pales. Šuti, šuti, zbogom gospodine Weller, govorila je Ružica. Ne gospodična ja rečem: do vidjenja. Vaš otac ima prav, ja nebi bil vas dostojan, kad nebi obdržal pobjedu. — Takovoga, to je reč, koja vam vraća moje stovanje, ja vam radi toga neću dati više ni jednoga šajna. — Ja vas poštujem. — Idite, pak se opet vratite.

(Dalje sljedi).

Sastavil: **Perger József.**

Spomenik Nj. Veličanstva.

Vu slavu vladalačkog jubileja Njegovog Veličanstva kralja Ferencz Jožefa I. podignul bude varaš Olomuc spomenik premilostivomu vladaru. Spomenik bude visok 3 metra, a izradjuje ga bečki kipar prof. Antun Brenek. Nj. Veličanstvo pohodilo je 28. atelier spomenutog kipara i izrazilo se veoma pohvalno o radnji.

Gradnja novih crkva u Beču.

Gradsko poglavarstvo vu Beču izradilo je predlog, koji smjera onamo, da se vu Beču uredi rimo-katoličke fare prema broju pučanstva, tak, da će na vsaku faru odpađati 25.000 do 30.000 dušah. Za provedenje ove osnove biti će potrebno, da se vu raznim kotarima austrijske prestolnice sagrade nove crkve, i to devet crkva imade se vu novih sagraditi, a tri postojeće pregraditi i razširiti. Vsaka crkva sagradit će se za 2.500 osobah. Stroški graduje za svaku crkvu i k njoj spadajući župni dvor proračunani su na 400.000 forinti.

Veliki Nju-Jork.

Usljed sruženja predgradja bude Njujork drugi najveći grad (varaš) na svetu. Predgradja, koja se bude vezda utjelovila gradu jesu Brooklyn, Richmond, Flushing, Jamaica, Long Island, City, Newton, Cast-Cheste i Vest-Cester. Nevoja od ovih predgradja broje 100.000 do 200.000 stanovnikov. Sruženje predgradjah sa glavnim gradom obavilo se bude 1. januara 1898. Od toga dana brojiti će Njujork 3.200.000 stanovnikah. Vezda ima glavni grad Njujork 1100 crkva, 264 špitalov, 89 javnih knjižnicah, 44 grobja. Po izkazu od 1. januara 1896 namešćeno je kod gradske uprave 33.113 činovnika i službenika, 6889 redarstvenika, 2167 ognjogascov. Novi grad Njujork imal bude 930 četvornih kilometrah površine. Na celu gradske uprave stoji gradonačelnik, koji ima većih povlasticah, nego vnoqi podkralj.

Načelnik (polgärmester) zbira se na 4 godine. Plaće činovničke iznašaju vsaku godinu 250 milijunah franaka. Po predležćim osnovama izdal bude novi velegrad Njujork već godine 1898. za škole 80 milijunah franaka, za javne knjižnice (biblioteke) 12 milijunah. Vezda je namješćeno vu Njujorku 7464 učiteljah i bezbroj učiteljicah.

Vrednost njujorskih hižah precejena je na više 11 milijardah franaka, a medju ovim ima 11.961 gostionah (ostarijah), 438 svratišta (hotelov), 130.000 privatnih i 37000 trgovačkih hižah.

Iz deždja pod zlež.

Španjelske novine »Imparcial« pripovedaju sledeću pripovest o nekom trgovačkom putniku, koji se je hotel rešiti svoje prekomjerne debljine. Trgovački putnik Juan Lopez iz Madrida vagal ja (zmehek je bil) 120 kilogramov. Bojeći se, da će sbog svoje prekomjerne težine tela morati placati dvojvrstnu vozarinu na željeznici, odlučil je, da će se podvrći strukovnom vraćenju, kako bi omršavil. Specialista dr. A. dal mu je tolača, nek vnoqo hodi. Lopez je posluhnil tolača i kretal se vu slobodnom zraku tak dugo, dok je izgubil 40 kilograma, ali od napornoga hodanja otekle su mu noge. Specialista B. dal mu je tolača, nek drži otečene noge vsaki den nekoliko vur vu vlažnoj zemlji. To mu je za noge izvrstno ponoglo, ali si je kraj toga navlekel nazebu

grla. Specialista za betega grla, dr. C. izvračil ga je uporabom elektriciteta, ali nesrećni Lopez postal je nakon tog vraćenje tak nerivozen, da čele noći nije mogel spavati. Srećom se namjeni na dra. D., koji ga je uporabom broma od nerivoznosti temeljito izvračil. No isto tako temeljito pokvarila je tolika vnožina broma, kojega je uzimal. Lopezov želuđec, da nije mogel niti jesti niti piti. I proti tomu našel je vraćvo pri doktoru E., koji ga je vračil čvrstnom hranom. Lopez se je ovom metodom vraćenja, koja mu je najbolje godila od vsih drugih, tako zpiotal, da važe opet svojih 120 kilogramov. Vezda neprestaje Lopezo ino, nego Jovo na novo!

Andrašovo godovno.

ili: medved vu čukovskim gaju.

Dogodila se ta isünita pripovodka vu jednim selu v Medjimurju. Živel je ili pak i ve živi jeden stari, sri gažda s imenom: Andraš. Na velikim glasu je bil poleg svoje skuposti: Bog mu odprosti tu nevolju im ga i već takšnih na ovim nevoljnim svetu. Jedeaput sem bil pri njim, povědal mi je kuliko lagov vina ima još lanjšega i predlanjšega, pak Bog zna još kakšnoga. Jedno je bolše od drugoga. U! tak se mi je skomina vrtela, ali galženjak nē mi je dal niti kaplicu, da bi si bil guta namočil. Jedeaput nam je itak štel dati, daj mu Bog zdravje zato. Vu onim vremenu je nekšni poglavar nastal. Na to veselje pozval nas je na jednu kratku žužinu na svoj imen dan. Špekulant veliki premisil si je, da se nesplati školnika pak navučitelja pri flaši deržati.

Kad smo se već skup zišli, zahvali se, da smo tak s lepim brojom došli k njegovoj siromaškoj hižicki i veseli se, da vu jednoj lépi zabavi budemo děl. Moja draga gospoda — veli — idemo svi skup na vadasiju. Stari notarjuš — glasoviten jagar — taki prevolji. Žal mi je jako, da sam ne imel pušku i da bi sam svojimi očmi bil videl ovu glasovitu vadasiju, koju sad hočem spisati na Andrašovo veselje.

Na putu veli Andraš: Već, već, već budem neka strelil.

Notarjuš ga pitaju zakaj?

»Već, već prosim lépo včera sem zajca videl na vrtu.«

»A kak to! — zašto ste ga nē strelili?«

»Već, već znaju gospon im sem ga ja štel. Na jedno oko sem ga dobro nameril, dok sam ga i na drugo, te čas mi je prek plota skočil galženjak. Znaju prosim sem bežal za njim — i ve me boliju noge — ali već sem ga ne mogel dostiči.«

»Nikaj zato Andraš — vre nam dojde v ruku« veliju svi smjčue.

»Istinu imate već, već bude mi došel v ruke tepec, to mu bočmeš nemrem šenkati. Zmene nebu imel jeden zajec norca«. Tak se tuži Andraš, kad ga notarjuš hitro zapita, jeli ima dobru pušku.

»Hm! puška je dobra, samo čev je počena« — odgovori Andraš.

Medtemtoga dojdju vun na polje, gde se rezideju i svaki vu svoj kraj ide. Okolo štrte pete vure opel se skup zideju na odličnim mestu. Zbrajaju, gdo je kaj strelil? Jeden, dva, tri, štiri nišči nikaj. Samo gospon školnik se smējeju i taki ga na red pobe-reju, gde je zajec.

»Hm! čekajte malo — taki vam povem. Kak idem tu pod vrti lépo stiha, pazljivo — kak se to jagaru i šika — samo

skoči vun z plota jeden zajec, ja hitro cilam, strelim evo je — opal je, bežim ta i mislite si kaj sem videl? Vu travu jeden streljeni maček leži od srditosti sem ga tam ostavil.«

Ravno se oce skupština malo smejeti, kad zgledneju jednoga človeka prez škerljaka proti njim bežati.

»Sam Bog vas je sim donesel — krič zdalka — koma sem vušel, istina, nej sem huncut ei nē, nigdar sem to nē videl, što bi si to mislil, to se još ne pripetilo, strašno, to je Božja kaštiga, to je treba nam, prav su gospon plebanuš rekli, elo tu je ve.«

— Kaj, kaj — kričiju svi — im ste se ne obnoredi?

— Neseim još, nego budem.

— Na kaj je za petram božji? Kej ste vidli?

— Kaj? još me pitate? Medved je vu čukovskim gaju. Sve nas požere, kak tikve.

— Nana! nikaj se ne bojte, zakaj pak je nas Bog stvoril s puškami — odgovoriju Andrašovi gosti.

— Već, već sem ja znal — veli Andraš — da moj zajec nekaj zlamenuju. Medved, medved v hudoj vuri si se ti rodil! Ja sam deset strelim.

— Oho! nej bilo čuda!«

— No vidite moja gospoda, svake pol vure jeden put strelim, pet vur sem gotov snjimi. Ne istina?

— Je, je Andraš — tak je, veliju svi.

Tak ipu proti šumici pumici i pojdoc se jeden drugomu za hrbet vleče. Itak su si premislili, da se naj bilo dobro z medvedom ziti.

Kad su već v šumi bili, zgledne Andraš medveda i vu onim lipu bili krey pušku, pak beži dimo, drugi za njim. Tak su se tirali tijam vu selu, gde je Andraš zimica prijala od straha, nezam jeli se je već vrazil. Odišlo je godovno Andrašovo. Tak treba skupcom.

Dalje neznam, kak je bilo, nego to znam, da je vu isti šumici plebanušovi bil medved, nek to je bes, da je samo dve noge imel, a ne štiri. Pečenku dobru s šalatom ran tak rad je, kak i ja. Negda vino pije, na Andrašovo veselje ili na zdravje. On isti človek je dobro rekel, da je medved v šumi, a vadasi pak su jednoga velikoga trčka deržali za medveda, od kojega je Andraš zimicu dobil. Jedno veselje mu je još ostalo na svetu — nē smo mu nikaj vino spili. Bog mu daj pamet, kaj mi ve pošte jedno vedro! To vam je druga pripovodka od D. i vadasov. Tretja bu naskorom.

Za Andrašovu zabavu spisal je
Srây Ferencz.

Nekaj za kratak čas.

Gospa: »Juliska! ja se denes nebudem stala iz postelje, ar me opet strašno boli glava.

Dekla: »No, to je ipak preveć! pak ve opet. Oh ta bedasta glava. Kak je to, mi-lostiva gospa, da njih ta njihova bedasta glava navěk boli?«

Kapelan: »Čuju draga gospa, oni su se jako zurili, kad su vuha darovali.«

Gospa: »Tu je istina gospon kapelan, da su moja vuha za jednoga čoveka prevelika, ali njihova gospon kapelan vuha su za jednoga osla premala.«

Glâd Ferencz.

Vasuti menetrend.

Budapest felől: érk. 1.14, ind. 1.17 (gy. v.); 5.51—6.06 (p. v.); 12.57—1 (gy. v.); 4.01—4.15 (p. v.); é. 9.56 (v. v.) **Prágerhof felől:** é. 4.36—4.39 (gy. v.); ind. 5.52 (v. v.); 10.50—11.00 (p. v.); 3.59 4.02 (gy. v.); 9.55—10.07 (p. v.); **Z-Egerszeg felől:** é. 8.42, 9.42; i. reg. 6.00, d. u. 4.28. **Varaszd felől:** é. 4.18, i. 4.44, 5.38—6.15, 10.55—11.44, 12.50—1.20, 3.50—4.20, 9.30—10.17 óraker.

LOTERIJA Buda, 3-ga július 1897.
64 28 38 72 48

Gabona árak. — Cienna zítka.

1 m.-mázsa.	1 m.-cent.	fttől frltig
Buza	Pšenica	8 00 —
Zab	Zob	5 70 —
Rozs	Hrz	5 50 — 6 00
Kukoricza ó	Kuruza stara	00 0 —
» » uj	» nova	4 60 —
Árpa	Ječmen	4 00 —
Fehér bab uj	Grah beli	6 00 —
Sárga » »	» zuti	4 00 —
Vegyes » »	» změšan	4 00 —
Lenmag	Len	7 50 —
Bükköny	Grahorka	4 50 —

Odgovorni urednik

MARGITAI JOZSEF.

Nyiltér.*

E rovat alatt közöltétekért sem alakí, sem tartalmi tekintetben nem vállal felelősséget a Szerk.

Henneberg-selyem csakis akkor valódi, ha közvetlen gyárából rendelik. Fekete, fehér és színes 45 krtól 14 ft 65 krig méterenként — síma, esikos, koczkázott, mintázott, damaszott sat. (mindegy 240 különböző minőség és 2000 mintázatban stb.) a megrendelt árukat postaber és vámentesen házhoz szállítva valamint mintákat postafordultával küldenek **Henneberg G.** (cs. és k. udvari szállító) **selyemgyárai Zürichben.** Svájcba címzett levelekre 10 kros és levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek. 1

2137. tk. 1897.

Árverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. járásbírószág mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a Muraközi Takarékpénztár végrehajthatónak, Kollarics Mihály végrehajtást szenvedő elleni 55 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a nagy-kánizsai kir. törvényszék és a csáktornyai kir. járásbírószág területén levő örségi 56 tkv. 70 hrsz. a. egész ingatlan 480 frt; 68. hrsz. a. 88 frt; 710. hrsz. a. 127 frt; 939. hrsz. a. 111 frt kikiáltási árban egészben az 1016. hrsz. a. ingatlanból végrehajtást szenvedettrel illető 1/4 része 69 frt 75 kr., az egész legelő és erdőillelmény 125 frt; a gardinoveczy 80. tk. 112. hrsz. a. egész ingatlan 250 frt; 282. tk. 199. hrsz. a. egész ingatlan 126 frt; 80. tk. legelő és erdőillelményre egészben 75 frt; a 488. hrsz. a. ingatlanból Kollarics Mihály illető fele része 125 frt az árverést ezennel megállapított kikiáltási árakban elrendelte és hogy a fentebb megjelelt ingatlan az

1897. évi augusztus hó 4. napján délelőtti 10 óraker

a gardinoveczy község biróházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átsegáltatni. 795

Kir. járásbírószág mint tkvi hatóság. Csáktornya, 1897. évi május hó 25-én.

2223/tk. 1897.

Árverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. járásbírószág mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a Muraközi Takarékpénztár végrehajthatónak Ruzsics, helyesen Rozsics Mihály végrehajtást szenvedő elleni 80 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a nagy-kánizsai kir. törvényszék és a csáktornyai kir. bírószág területén levő boltornyai 44. tk. 881. hrsz. a. egészingatlan 68 frt kikiáltási árban ezen tkjvból 1251. sz. tkjvbe átvitt 52/a és 1252. sz. tkjvbe átvitt 52/b. hrsz. a. ingatlanok együttesen 416 frt, az 1251. sz. tkjvbe átvitt 1357/a és 1252. sz. tkjvbe átvitt 1357/b. hrsz. a. ingatlanok együttesen 62 frt, a boltornynyi 313. tk. 880. hrsz. a. végrehajtást szenvedettrel illető egész ingatlan 75 frt, és boltornyai 544. tk. 387. hrsz. a. egész ingatlan 40 frt kikiáltási árban az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelelt ingatlanok az

1897. évi augusztus hó 5. napján délelőtti 10 óraker

a boltornyai község biróházánál Zakál Henrik felp. ügyvéd vagy helyettese közbenjöttével megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átsegáltatni. 796

A kir. bírószág mint tkvi hatóság. Csáktornya, 1897. évi május hó 26-án.

2392/tk. 1897.

Árverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. járásbírószág mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Süket Imre és neje Sörös Terézia végrehajthatónak Flincsecz Gáspár végrehajtást szenvedő elleni 75 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a nagy-kánizsai kir. törvényszék és a csáktornyai kir. járásbírószág területén levő V. hegykerületi 560. tkv. 837 b/I. hrsz. a. ingatlan 510 frtban az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban, elrendelte és hogy a fentebb megjelelt ingatlan az

1897. évi július hó 14. napján délelőtti 10 óraker

az V. hegykerületi község biróházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átsegáltatni. 806

Kir. járásbírószág mint tkvi hatóság. Csáktornya, 1897. évi június hó 8-án.

SZIVATTYUK

minden neme, házi, nyilvános, mezőgazdasági és iparczélókra.
UJDONSÁG!
Bower-Barff-féle szabadalmazott inoxydálási módszer szerint inoxydált szivattyuk rozsdá ellen védve.

Árjegyzékek ingyen és bérmentve.

W. GARVENS, Wien.

MÉRLEGEK,

legjobb javított rendszerű **tizedes százados és hidmérlegek** fából és vasból, kereskedelmi közlekedési, gyári, mezőgazdasági és ipari czélókra. **Embermérlegek, mérlegek házi használatra, barommérlegek.** Commandit-társaság **szivattyu és mérleggyártása.**

I. Wollfischgasse 14. sz. Schwarzenbergstrasse 6. sz.

Eladó ház.

Perlakon, Fő-ut 192. sz. uj ház, mely 7 évig adómentes. **6 szobával, fürdőszobával, virágos-, konyha- és gyümölcskerttel, istálló és kocsiszinnel, rét és erdőillelménnyel** bármely pillanatban eladatik. — Tudakozódhatni:

NÉMETH GYULA
postamesternél, **Perlakon.**

807 1—3

1234/ülvi sz. 1897.

Árverési hirdetés.

A perlaki kir. bíróság mint ülvi hatóság által közhírré tételik, miszerint a kir. kincstár végrehajthatónak Jankovics Beatrix férj Mravlek Ivánné végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyében 55 frt 20 kr. adótlóke, ennek 1895. július 14. járó 6% kamatai, 20 kr. végrehajtás kérelmi költség s ezuttal 10 frt 15 krban megállapított árverés kérelmi költségek behajtása végett a szent-máriai 559. sz. tjkvben foglalt 490/b. hrsz. ingatlan 68 frt, az u. o. tjkvben foglalt 491/b. hrsz. ingatlan 13 frt, az u. o. tjkvben foglalt 17/a. hrsz. ingatlan 170 frt, az u. o. tjkvben foglalt 588 hrsz. ingatlan 37 frt, az u. o. tjkvben foglalt 827/b. hrsz. ingatlan 37 frt, az u. o. tjkvben foglalt 854/a. hrsz. ingatlan 33 frt, az u. o. tjkvben foglalt 3146/b. hrsz. ingatlan 10 frt, az u. o. tjkvben foglalt 5374. hrsz. ingatlan 20 frt becsértékben Szent-Mária község házánál

1897. évi augusztus hó 7. napján délelőtt 9 órakor

dr. Tuboly Gyula felperesi ügyvéd vagy helyettese közbenjöttével megtartandó nyilvános árverésen el fognak adani.

Kikiáltási ár a fent kitelt becsár.

Árverezni kívánók tartoznak a becsár 10%-át készpénzben vagy óvadékképes érték-papírban kiküldött kezébe letenni.

Vevő köteles a vételért 3 egyenlő részletben, még pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számítva 30 nap alatt, a másodikat ugyanattól 60 nap alatt, a harmadikat ugyanattól 90 nap alatt minden egyes részlet után az árverés napjától számított 6% kamatokkal együtt az árverési feltételekben meghatározott helyen és módokat szerint lefizetni. 808

A kir. bíróság mint ülvi hatóság.

Perlak, 1897. évi április hó 13-án.

1235/ülvi sz. 1897.

Árverési hirdetés.

A perlaki kir. bíróság mint ülvi hatóság által közhírré tételik, miszerint a kir. kincstár végrehajthatónak Golubics Ignác és társai elleni végrehajtási ügyében 186 frt 82 kr. tőke, ennek 1896. július 1. járó 5% kamatai, 62 frt 17 kr. illetéklőke, ebből 29 frtnak 1884. július 1. 25 frt 44 krnak 1888. december 18. 7 frt 73 krnak pedig 1871. április 1. járó 5% kamatai, 7 frt 50 kr. utadó, 7 frt 98 kr. községi és 3 frt 15 kr. megyei pótdadó, 16 frt 25 kr. végrehajtás kérelmi és 15 frt 75 kr. ezuttal megállapított árverés kérelmi költségek behajtása végett a szent-máriai 1395. sz. tjkvben foglalt 79/b. 658/b. 1873/a. 2557/a. 2585/a. 2979/a. 3134/a. 641/a. 1412/b. 2588/a. hrsz. ingatlanok együttesen 464 frt, az u. o. 73. sz. tjkvben foglalt 1022. hrsz. ingatlan 90 frt, az u. o. 1400. sz. tjkvben foglalt 79/a. 534/b. 613/b. 641/b. 658/a. 1076. 1438/b. 1873/b. 2121/a. 2273/b. 2177/b. 2282/b. 2554/b. 2557/b. 2585/b. 2979/b. 2984. 3134/b. 3209/b. 3907/a. 4793. 5064/a. 5365. 5369. 1412/a és 2588/b. hrsz. ingatlanok együttesen 846 frt kikiáltási árban Szent-Mária község házánál

1897. évi augusztus hó 7. napján délelőtt 9 órakor

dr. Tuboly Gyula felperesi ügyvéd vagy helyettese közbenjöttével megtartandó nyilvános árverésen el fognak adani.

Kikiáltási ár a fent kitelt becsár.

Árverezni kívánók tartoznak a becsár 10%-át készpénzben vagy óvadékképes érték-papírban kiküldött kezébe letenni.

Vevő köteles a vételért 3 egyenlő részletben, még pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számítva 30 nap alatt, a másodikat ugyanattól 60 nap alatt, a harmadikat ugyanattól 90 nap alatt minden egyes részlet után az árverés napjától számított 6% kamatokkal együtt az árverési feltételekben meghatározott helyen és módokat szerint lefizetni. 809

A kir. bíróság mint ülvi hatóság.

Perlak, 1897. évi április hó 13-án.

Szagtalan és nyomban száradó

Valódi csakis fel és 1 kilós üveg-rakozékban

határozottan Christoph-féle lak keredő.

Christoph Ferenc SZOBAPALLO-FÉNYLAKK

Ez a festék teszi, hogy a szobák a március alatt i használatosnak, mivel a kellőmennyiségű szag és a lassú, ragadós száradás, mely az olajfestékek és az olajfestékek sajátja, elkerülte. Ezenkívül a használati olyan egyszerű, hogy kiki magz végezheti a mázolást. A pallo nedves tárggyal feltörölhető, anélkül, hogy visszavetné fényét. Még kell különbözöttel:

szinezett szobapallo-fénymazu,
szaragabarnat és mahagonibarnat, mely akár csak az olajfesték fedi be a pallokat egyuttal fényt is ad. Ezért egyaránt alkalmas régi vagy új palloira. Teljesen befod minden foltot, korábbi mázolást st., van azután

iszta fénymazu (szinezetlen)
u. pallokra és parketre, mely csupan fényt ad. Különösen parketre s olajfestékek mar beázott egészen új pallokra való. Csak fényt ad, senelőgva nem fedi el a fannstrát.

Postacsomag, körülbelül 125 mézszög mtr. (két közepnagság szobára való) 5 frt. 90 kr., vagy 90. márká.

A közvetlen megrendelések minden városban, ahol raktarak vannak, ide küldendők. Utmozások és prospektusok ingyen és bérmentve küldetnek. A hol ásrólánál tesék ki a felirást, a cégre s a gyártó helyre, mivel ott a több mint 1850 éve létező gyártmányt oké-ile utanozzak és hamisítják, s sokkal rosszabb, s gyakran a célnak még nem felelő minőségben hoznak forgalomba.

Christoph Ferenc,
A valódi szobapallo-fénylakk feltalálója és egyedüli gyártója,
Prága. K. Berlin.
Zürich.
Csáktornyan:
GRANER TESTVÉREKNÉL.

Az összes gyógytudományok tudora

Dr. Glasgall Manfréd fogorvos

saját műtermében **egyes fogakat és fogsorokat** készít, jótállást vállalva azok tartósságára nézve.

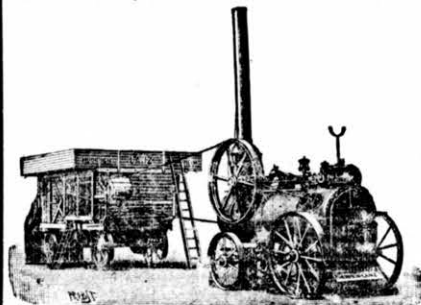
Rendel naponta

Varazsdon a Ferencz-rendiekterén a f.-r. templom mellett.

Drössler Károly

cs. és k. szab. gazd. gépgyár, vas és ercöntöde
Budapest, VI., Váci-körut 59. sz.

747 Alapított 1866-ban. 12-20

Ajánlja saját gyártmányú legkiválóbb kivételű szabadalmazott gőzcseplőkészleteit, melyek a magyar gazdasági viszonyoknak legcélszerűbben megfelelnek és az összes gazdaságra való gépeit.

Kizárólagos képviselőség Magyarország részére

LANZ HENRIK mannheimi cseplőtől,

mely elismert legnagyobb és legjelentékenyebb gőz gőzmozdonyok és cseplőkészletek; utóbbiak háromszori legítisztításra berendezve.

Ezen készletek minden eddigi versenyversenyéknél az összes versengő belföldi és angol gyártmányokat legmagasabb kitüntetéssel legyőzték. Ezek tehát a világ legjobb cseplőkészletei.

Képes arjegyzekkel bérmentve, felvilágosítással készséggel szolgálunk.

Legbiztosabb szer

az általánosan elismert és jó hatásának bizonyult

„BARÁT ITAL“

székrekedés, étvágytalanság és az ebből eredő bajok ellen. — Egy üveg ára 40 és 80 krajczár használati könyvvel együtt, mely számos köszönő levelet tartalmaz.

Kapható Csáktornya minden fűszer- és vegyeskereskedésében valamint nálam Hódmező-Vásárhely, Árpád-utca 12. szám. ZENKE ZOLTÁN.

Városi és községi kereskedők nagyobb engedmény mellett elárusítás végett kerestetnek.

A nagyméltóságú m. kir. és osztr. csász. és kir. kereskedelmi miniszter urak által 786 kihirdetve és törvényesen védve. 4-10